ناول

د هیلو اتل

ستونزي مو پر شگو او بریالیتوبونه مو په مرمر ډبره ولیکئ!

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو اتل

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړني

د کتاب نوم: د هیلو اتل

لیکوال: فرهاد احمد صدیقي

کمپوز چاري: فرهاد احمد صدیقي

ډیزاین چاري: فرهاد احمد صدیقي

چاپ کال: 1403ل – 2024م

د ټیلیفون شمېره: 0700307564

ایمېل: farhadsadiqi1874@gmail.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

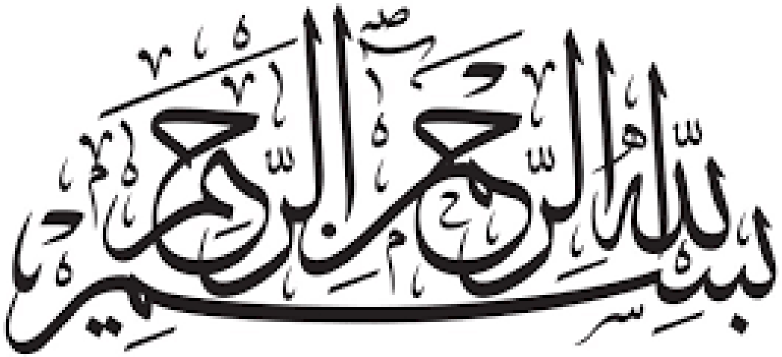

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالي

زما اتل زما پلار جان ته!

چي د ژوند په هره لوړه ژوره کي يې زما

لاس نیوی کړيدي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

نحمده و نصلي علي رسوله الکریم اما بعد فاعوذ باالله من الشیطن الرجیم

بسم الله الرحمن الرحیم په لومړي سر کي د الله(ج) شکر ادا کوم چي ماته یې خپل د لومړني کتاب د پوره کولو قوت راکي.

په دوهم قدم کي باید ووایم! دا چي په اوس وخت کي د میني او عاشقي کتابونه په خپریدو دي. چي زموږ ټولنه د خرابي و کندي ته کشوي.

ما وغوښتل چي داسي یو کتاب ولیکم چي د ټولني ځوانانو ته یو ډول قوي روحیه ورکړي. چي څنګه کولای سي د مشکلاتو په وړاندي مبارزه وکړي. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيسي مرکزي کرکټر اتل صديقي په خپل ژوند کي له ډيرو مشکلاتو سره مخ کيږي. چي په وړاندي يي مبارزه کوي تر ټولو غټ چيليج د ده په وړاندي غربت دي. دوهم قدم کي زموږ د وطن ځيني نالايقه قصابان ډاکټران دي چي مقصد يي خالص د پيسو شکول دي. زموږ وطن ډير د زړه سوي دي. زما هغه ډاکټران چي مقصد يي د پيسو شکول دي دا توصيه ده چي دوي دي يوځل خپل گريوانو ته سرونه ورکښته کړي داسي فکر دي ووهي چي د ده لور، مور او يا خور مريضه وي دی يي ډاکټر ته بوزي هلته ده ته پرله پسې نسخې ورکوي. او دده سره په جيب کي پيسي نه وي نود ده به څه حالت وي او اخير هم په دي دوا سره يي ښه وه نه سي نو زما وه دا ډاکټرانو ته دا توصيه ده چي دوي دي د بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالت پر خپل ځان قياس کړي او هيڅ کله د دي د ډاکټري پر ځاي قصابي نه راباسي.

په اخير کي بايد و وايم نوموړي کتاب چي ستاسو په لاس کي دي ما د ډېرو مشکيلاتو سره ليکلي دي هر څه شوق غواړي او همدا شوق و چي زه يې ددې کتاب ليکلو ته و هڅولم. په پاى کي له خپل پلار جان څخه مننه کوم چي زما سره يې د ژوند په هره لوړه او ژوره کي کومک کړي دى زما اتل زما پلار جان! مننه او بيا هم مننه!

ليکوال: فرهاد احمد صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د خلګو شورماشور و هر یوه به کوښښ کوي چي تر بل مخته سي تر څو ستېج ښه سم ویني. پدې وخت کي نطاق د ستېج سره را ښکاره سو. په میک کي یې په لوړږغ وویل ښاغلو میلمنو له انتظار څخه مو ډېره مننه پروګرام پنځه دقیقې وروسته شروع کوو.

تقریباً پنځه دقیقې وروسته نطاق پر ستېج راښکاره سو او په لوړ ږغ یې په میک کي وویل زموږ د نن ورځي پروګرام د قران کریم په څو مبارکو ایاتونو سره شروع کوو نو د قرانکریم د تلاوت لپاره و قاري یوسف ته بلنه ورکوو تر څو د ستېج مخ ته راسي او زموږ پروګرام ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرانکریم په څو مبارکو ایاتونو سره ښکلا ور وبخښي. وروسته نطاق ستېج ته په نږدې پرته چوکۍ کې کښېنستي او یو ځوان ستېج ته ور پورته سو او په ډېر زړه وړونکي ږغ یې د قران کریم د اقرأ سورت څو مبارک ایاتونه تلاوت کړل. وروسته له ستېج څخه راتأ سو.

ـ نطاق د ستېج مخته یو ځل بیا راغلي او د ځینو تشریفاتي خبرو وروسته یې وویل!

ـ درنو مېلمنو زموږ پروګرام نن د یو داسي شخص په باره کې نیول سویدي چي دې وطن ته یې ډېر زیات خدمتونه کړیدي چي یو له هغو خدمتو څخه د اُمید هسپتال جوړول دي چي مفت دي او بل لوي خدمت یې د اتل خیریه بنسټ جوړول دي. دا چي دا نوموتي ډاکټر له کومو مشکلاتو سره مخ سویدي دا به د ډاکټر صاحب اتل صدیقي له خپلي خولي څخه واوري. او اوس بلنه ورکوو ډاکټر صاحب اتل صدیقي ته تر څو د ستېج مخ ته راسي او موږ او تاسي ته د خپل ژوند غمجن داستان وړاندي کړي.

ډاکټر صاحب اتل صدیقي !

(c) ketabton.com: The Digital Library

تالار د تماشاتیانو چکچکو ونیوي پر سټیج باندي سپین رنګه دریشي والا سړی را ښکاره سو وروسته یی د مننې په ویلو سره وویل د خوشحالۍ په خوند هغه وخت پوهیږې چي غم او سختۍ دربانديي تیري سي. زموږ کورني د پنځو کسانو څخه جوړه وه پلار جان مي ایمل مور جانه حسنات خور مي خاطره او ورور مي الهام . زموږ کورني د غریبي طبقې څخه وه پلار جان مي سپین ږري و او چوکیداري یې کول موږ خپل د کور ټول عاید د یو دوکان څخه پوره کوي چي موږ ته زموږ د نیکه څخه راپاته و هغه دوکان مو په ۳۵۰۰ افغاني په کریه ورکړي و او خپل دکور عاید مو په پوره کوي پلار جان مي د تعلیم ډېر زیات شوقي و همېشه به یی ویل چي که ماښام ته ډوډۍ و نه لرم خو تاسي به تعلیم نه پرېږدي پلار جان ته مي دي اللّه ډېر عمر ورکړي همېشه به یی دا خبره د نصیحت پر ډول راته کوله اتله زویه په ژوند کي د مشکلاتو له فشار څخه ونه بېربېږې پیاد ولره چي فشار سکاره په الماس بدلوي!

دا چي زه نن زه دلته ستاسو ومخته ولاړ یم دا ټوله زما د پلار جان برکت دي. پلار جان مي زه په ویسا اکاډمي کي شامل کړي وم چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو شخصي لیسه ده کله چې یې زه په مکتب کې شامل کړم نو راته وې ویل زویه که پر ځان د زړورتیا خطر ونه منې خپل هدف ته نسې رسېدلای. کوښښ وکړه هدف وټاکه او د هدف د لاسته راوړلو لپاره وجنګېږه. پلار جان مې پر موږ باندې د عصري زده کړو تر څنګ دیني زده کړې هم کولې. پلار جان مې زموږ سره واقعاً زیاته خواري کښل. په اووم صنف کې مې له مکتب سره یو ځای سنټران هم شروع کړل د شپې تر اتو بجو به مې درسونه ویل کله چې مو د مکتب اووم صنف په خلاصیدو سو نو د افغان ترک مکتب د ماګس امتحان اعلان سو نو د پلار جان سره ورغلم تر څو داخله را وکړي. په مکتب کې یې د امتحان وخت او ورځ را وښووله . د ټاکل سوې ورځې څخه یوه ورځ مخکې مې د شپې تر نهو بجو پورې درس ووایه وروسته مې له خدایه په امتحان کې کومک وغوښت نور بیده سوم .

سهار پر پنځه بجې راکښېناستم لمونځ او یوه سپاره وظیفه مې وکړل وروسته مې د مکتب د امتحان لپاره ځان اماده کړ پر شپږ نیمې بجې مې ناشته وکړل او نور د مکتب پر خوا روان سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب ته چې ورسېدم نو د امتحان صحنې ته ننوتم تلاشي يې وکړل جوس، کېک، پنسيل، پنسيل پاک او کلمکت يې راکړل او د امتحان صحنې ته ننوتو هلته په هر صنف کي استاد ولاړ و. ټولو ته يی پارچې ورکولې . پارچه مي تري واخيستل چوکي يی راته په نښه کړل.

امتحان مي ورکړ يوه هفته تېره سوه د جمعې ورځ وه مور مي د سهار ناشته تياره کړه دسترخوان هوار سو ډوډي مو پر کښېښوولې. د ډوډي په خوړو مو شروع وکړل پدې وخت کي مي د پلار ټيليفون ته زنګ راغلي پلار مي اوکې کړ له هغې خوا تر سلام او ستړې مسي وروسته يې ورته وويل چي له افغان ترک مکتبه يې زنګ وهلي دي که تکليف نه وي يو ځلي دي مکتب ته راسي پلار مي ورته وويل چي سمه ده نور يې ټليفون قطعه کړ راته وې ويل! هله اتله زويه ژر سه چي مکتب ته يې غوښتي يو مور مي ژر ولاړه سوه نوي کالي چي پلار مي په اختر کي ځانته او ماته اخيستي وه راته راواخيستل. ژر ژر مو کالي اليش کړل سړک ته راووتلو هلته مو تر مکتبه يو ټکسي کرايه کړل مکتب ته چي ورسيدو نو هلته يی د انتظار په اطاق کي کښېنولو چای خانه والا دوه ګيلاسه چای راوړلې تقريباً پنځه دقيقې وروسته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکتب د مدير سکرټر په دروازه کي را ښکاره سو له موږ دواړو سره يې سترې مسې وکړل وروسته يې وويل ستاسو زوي زموږ مکتب ته په اوله درجه کامياب سويدي او موږ هم ده ته د مکتب لخوا سل فيصده بورس ورکوو! بېخي ډېر خوشحاله سولم د پلار جان د خوشحالي خو مي حد نه کېده وروسته د مکتب سکرټر د قرارداد پاڼي د لاسليک لپاره پلار جان ته ورکړلې پلار جان مي د قرارداد ورقي امضا کړلې وروسته کور ته راغلو پر ټوله کورني مو دغه زيري وکړ ماښام ته مي د امه خاوند هم زنګ راووهلي او ويې ويل مبارک مو سه د اتل جان د اول نمره ګي عکس پر فېسبوک خپور سويدي. پلار جان مي ډېر خوشحال سو. ماښام بيده سولم.

سهار وختي مي مور راويښ کړلم وې ويل پورته سه لمونځ وکړه را ولاړ سولم اودس او لمونځ مي وکړل يوه سپپاره تلاوت مي وکړ وروسته مي د مکتب دريشي پر تن کړل. او مکتب اوله ورځ مي پيل کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋ ❋ ❋

(۴ کاله وروسته)

د سه شنبه ورځ وه ماښام مي تر درو بجو پوري مطالعه کړې وه نو پدې خاطر سهار ناوخته راکښېښنستم ژرژر مي دريشي واغوستله دباندي راووتم مور مي راته وويل اتله زويه راسه ناشته وکړه بيا ولاړ سه! ومي ويل!

ـ مورجاني راباندي ناوخته دي وې ويل يوه دقيقه صبر وکړه ومي ويل سمه ده مور مي خوني ته ننوتل. زه منتظر سوم مور مي د خوني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووته يو تور پلاستيک يې په لاس کي و راته وې ويل پدې کي مي يو څه چپس او ډوډي درته ايښي دي مکتب ته چي ورسېدلې نو چي وخت چي دي پيداکړ ويې خوره مور جانه مي په غېږ کي ونيول مننه مي تري وکړه! وروسته په تېزي سره راووتم يوې ټکسي ته مي لاس ورکړ ټکسي راته ودرېدل وروختلم د مکتب ادرس مي ورکړ تقريباً په پنځلس دقيقو کي ورسېدلم موټروان ته مي کرايه ورکړل مکتب ته ننوتم مکتب د گلانو سهارني وږم پر سر اخيستی و د خپل صنف په لوري ولاړم استاد صنف ته راغلي و اجازه مي واخيستله او پر چوکي کښېنستم استاد خپل درس ته ادامه ورکړل. يو لس دقيقې وروسته دروازه وټکېدله استاد ږغ کړل راځئ! دروازه خلاصه سول استاد د ولاړ سئ! ږغ وکړ ټوله شاگردان ولاړ سول سرمعلم صنف ته راننوتي موږ کښېنستلو! سرمعلم زموږ د تشويق دپاره يې يو څه خبري وکړلی وروسته يې د امتحاناتو يادونه وکړله ويې ويل درې ورځې وروسته مو امتحانونه دي بيا يې زياته کړل د امتحاناتو تقسيم اوقات د باندي زړيږي نور د صنف څخه ووتي استاد خپل درس ته ادامه ورکړل خپل پاته درس يې خلاص کړ د تفريح زنگ ووهل سو دباندي ووتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابچه مي هم د ځان سره واخیستل چي تقسیم اوقات د ځان سره ولیکم د نوټیس بورډ سره د شاګردانو ډېر رش و. بیرته صنف ته راغلم تر څو په رخصتي یې له تختې څخه ولیکم او یا یې هم په صنف کي د یوه شاګرد څخه ولیکم . د تفریح د خلاصېدو زنګ ووهل سو د فزیک استاد صنف ته راننوتي استاد چي درس خلاص کړ د تفریح زنګ ووهل سو. استاد د صنف څخه ووتي خالد ولاړ سو تر څو د صنفه ووځي! ومي ویل خالده! خالده! تا تقسیم اوقات ولیکی ویې ویل هو ومي لیکي ورته ومي ویل را یې که! خالد تر میز لاندي کتابچه راواخیتل را یی کړه په تقسیم اوقات کي لومړی امتحان د ریاضي و بیا د فزیک بیا د کیمیا او همداسي نور .... کور ته ولاړم لمړی ورغلم د پلار جان لاسونه مي ور مچ کړل وروسته د مورجاني خواته ورغلم د هغې لاسونه مي هم ور مچ کړل وروسته د خپل خوني پر خوا ولاړم هلته مي دریشي الیشه کړل وروسته د پلارجان خوني ته ورغلم هلته مي د کټ لاندي ترموز راواخیست. تقریبا نیم ساعت وروسره کښېنستم وروسته خپلي خوني ته ولاړم د امتحانونو لپاره پلان جوړ کړ. پلان په داسي و چي هره شپه باید تر یوولسو بجو درس ووایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته باید هر سهار پر پنځو بجو راکښېنم او تر اوو بجو پوري به درس ووایم. امتحانات راورسېدل اول درې امتحانه مي په ښه ډول ورکړل د یک شنبه ورځ وه امتحان چي مي ورکړ نو کور ته ولاړم هلته مي د پلار جان لاسونه ور مچ کړل وروسته د مور جاني و خواته ورغلم کله مي چي د مور جاني لاسونه ور مچول نو پر بدن باندي مي یې ډېره شدیده تبه احساس کړل د مور جاني پر تندي مي لاس ور کښود ډېر شدید ګرم و او مره مره خوله هم پر پرته وه ورته ومي ویل مور جاني ایا صحت مو ښه دي وې ویل هو اتله زویه ښه یمه ته راغلې امتحان دي سم ورکړ ومي ویل هو مور جاني سم مي ورکړ وې ویل ښه اوس ورسه دریشي دي الیشه کړه ومي ویل سمه ده مور جاني! د خوني پردې مي کش کړلې او پر خپل ځای پرېوتلم. د خوني دروازه خلاصه سول مور مي خوني ته راننوتل وې ویل اتله زویه چای درته راوړم که بیدېږې ومي ویل یا مورجاني زه به یو ساعت بیده سم! وې ویل سمه ده! وروسته مي مور له خوني څخه ووتل او زه بیده سولم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❋ ❋ ❋

د لمر د وړانګو ړنا مي پر سترګو ولوېدل سترګي مي خلاصي کړلې مور جاني مي د خوني پردې کش کړلې وې ویل اتله زویه ولاړ سه د مازدیګر لمونځ وکړه چي قضا کیږي ومي ویل سمه ده ولاړ سوم دباندي سرای ته راووتلم اودس مي وکي بیرته خوني ته راغلم لمونځ مي وکړ. د جغرافیه د نوټ کتابچه مي له ځان سره راواخیستل د پلار جان خوني ته ورغلم هلته مي کتاب وکتي.
د ماښام اذانونه شروع سول مسجد ته مي د تګ تابیا ونیول. د جماعت څخه چي راغلم د چایو ګیلاس مي د ځان لپاره ډک کړ د مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ږغ مي سو ويل يې اتله زويه! يو ځل اشپز خاني ته راسه ومي ويل درغلم ويې ويل زويه ماښام ته يو څه ترکاري، يو پاو مستې او پينځه ډوډۍ درسره راوړه او د سر درد يو پاکټ گولي هم درسره راوړه ومي ويل سمه ده ولاړم تر څو د دوکان څخه دا شيان را واخلم.

دوکـان څخـه مـي ټوله شـيان را واخيسـتل او د درملتـون پـر خـوا روان سـولم پـه لاره کـي مـي ټليفـون پـه جيـب کـي و شرنگيـده ټليفون مي د جيب څخـه راوکښـي پـلار مـي وو اوکـې مـي کـړ پـلار مـي وويـل اتلـه زويـه نـن د يـو ملگـري پـه کـور کـي ميلمـه يـم او ناوختـه درځـم مـا ويـل سـمه ده درملتـون څخـه مـی دوا او نـانوايي څخـه مـي ډوډۍ را واخيسـتل او کورتـه ولاړم ډوډۍ مي مور تـه ورسـول او خـپلي خـوني تـه ولاړم تـر څـو د سبا لپـاره د مکتـب تقسـيم اوقـات جـلا کـړم د خـوني دروازه خلاصـه سـول او کـوچنۍ خـور خـاطره مـي پـه دراوزه کـي را ښـکاره سـول ويـې ويل اتله وروره په دا يـو څـو سـوالونو کـي مشـکل لـرم ومـي ويـل راسـه خـوري چـي در ويـې ښـيم د خـور د سـوالو مشـکل مـي ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

حــل کــړ نــور دا ولاړل او مــا خپــل کتابونــه سره ټــول کــړل او د ریــاضي د کتــاب د ســوالونو پــه حلولــو اختــه ســولم د ماخســتن تــر لمانځــه پــوري مــي کتــاب وکتــی او د لمانځــه تــر ادا کولــو وروســته کورتــه ولاړم مــور مــي ډوډۍ ســمه کــړل زمــوږ عــادت داسي وو چــي ډوډۍ بــه مــو تــر لمانځــه وروســته خــوړل نــور مــي نــو ځــان خــوب تــه امــاده کــړی ســهار پــر پینځــه بجــې د لمانځــه د ادا کولــو لپــاره را ولاړ ســوم اودس مــي وکــړ نیمــه ســپپاره تــلاوت مــي وکــړ او د تــلاوت څخــه وروســته مــي خــور تــه د ســترخوان د راوړلــو وویــل هغــې ســترخوان راوړ او د ســهار لــه ناشــتې وروســته مــي لباس تبــدیل کــړ او ســړک تــه را ووتلــم تــر څــو یــو ټیکسيـ ونیســم پینځــه دقیقــي بعــده یــو ټیکسيـ راغلــل او مکتــب تــه ولاړم مکتــب تــه چــي ورســیدم ټولــه شــاګردان دبانــدي ولاړ دي او چپټــران یــې پــه لاس کــي دي زه هــم ولاړم د کــانتین څخــه مــي یــو بوتــل اوبــه را واخیستلې نور مي چپټر را واخیستي تکرار مي پر وکړی.

پــه دا وخــت کــي پــه لاوډ ســپیکر کــي ږغ وســو چــي لــس دقیقــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بعده امتحان شروع کیږي ما هم د امتحان لپاره امادگي ونیول او د امتحان وسایل مي سره اماده کړل د ریاضي امتحان مي په ډیر ښه شکل سره ورکړ او همدا ډول د بیولوژي امتحان مي هم ورکړ په سبا د کیمیا امتحان وو کور ته ولاړم د مور مي تبه وه د سر د درد گولۍ مي ورکړل نسول سمه.

ماښام مي یو ټیکسي۔ را وگرځول او مور مي مهمند هسپتال ته ورسول هلته یې سیروم ور چالانده کړی خاطره مي ورته راوغوښتل زه هم ولاړم او د کیمیا کتاب مي را واخیستی تر څو یو شی ورځخه زده کړم په مور مي ډیر فکر خراب و تقریبا د شپې یولس بجې وې چي ډاکټرانو رخصت راکړی کورته راغلو د شپې تر یوې بجې پوري مي کتاب کتی او نور بیده سولم.

سهار تقریباً پینځه نیمي بجې وې چي راویښ سولم اودس او لمونځ مي وکړی او خدای (ج) څخه مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل او ورغلم د مور پوښتنه مي وکړل پر تندي مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یې لاس ور کښیښود تندی یې لږ تود وو او مړه خوله پر پرته وه ومي ویل اوس ځنګه یې ویې ویل تر ماښام اوس ښه یم بیا یې وویل اتله زویه ماښام ډیر راسره په تکلیف سوې ایا د امتحان امادګي دي نیولې ده؟ ما ورته وویل هو مورجاني او دا هیڅ تکلیف نه وو خدای (ج) دي تاته شفاء درکړي نور د مکتب پر خوا روان سوم .

مکتب ته ولاړم او امتحان مي ورکړ د مکتب څخه د وتلو په حال کي وم چي خالد را ناره کړل ومي ویل څه وایې؟ ویې ویل څه شی کوې چي دونه وختي ځې په درس کي یو څه مشکل لرم او د ریاضي استاد ویل چي د ریاضي نمرې را باسم یو څه وخت به ورته منتظر سو ومي ویل کومه پوښتنه دي درلودل؟ پوښتنه یې وکړل پوښتنه یې په پولینوم کي وه پوښته مي ورجواب کړل لس دقیقي وروسته یې نمرې وځړولې ورغلم چي نمرې وګورم پر نمرو ډیر رش وو او هر شاګرد غوښتل چي خپلي نمرې وګوري هر شاګرد چي به را تیر سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډير به يې طبيعت خراب وو ځکه چي نمرې به يې ډيري کمي وې زما هم ډير زړه غوښتی تر څو نمرې وګورم چي څو نمرې به مي وړي وي کله چي وار ماته را ورسيدی خپلي نمرې مي وکتلې ټاف مي وړي وې ډير خوشحاله سولم او غوښتل مي چي ژر خپل کور ته ورسيږم تر څو پر خپلي مور جاني او پلار جان باندي د خوشحالۍ زيری وکړم کورته چي را ورسيدم پلار جان او مور جاني ته مي وويل بيخي ډير خوشحاله سول.

زموږ امتحانو همداسي جريان درلودی چي ټوله شپاړلس مضمونونه وه د پينځلسم مضمون امتحان د پښتو و. امتحان مو ورکړ. د امتحانه چي راووتم نو په جيب کي مي ټليفون وشرنګېدي کله مي چي اوکې کړ د خاطره چيغه مي واوريده! په ډيره وار خطايۍ مي وويل خاطره خوري خيرت دی ولي چيغي وهې؟ ويې ويل اتله درووره ژر ځان را ورسوه مور پرته ده ږغ نه کوي او سترګي يې سپيني دي.

ډير وار خطا سوم خور ته مي د وار خطايي د کمولو لپاره يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه دلاسايي ورکړل ورته ومي ویل مه ور خطا کیږه د کوځي په سر کې یم دا دی در رسیږم ژر روان سولم د ډیري وارخطایۍ څخه لار راڅخه ورکه سول چي څه وکړم سړک ته چي ورسیدم ټیکسي۔ ته مي لاس ور کړی او د کور پر خوا روان سوم کور ته چي ورسیدم ژر مي خور ته وویل مور راسره پورته کړه د شفاء خاني پر خوا ځو ویې ویل سمه ده.

شفاء خاني ته چي ورسیدلو کټ یې راوړی مور مي یې پر پریستل او عاجل اطاق ته یې دننه کړل د اطاق مخته ورته منتظر سولو تقریبا لس دقیقي وروسته یو نرسه په منډه راغلل ویې ویل ستاسو پر مور د زړه حمله راغلې ده و د محاسبې اطاق ته ورسئ هلته خبره ورسره خلاصه کړی مور که دي تر مابنامه عملیات نسول د مرګ خطر ورسره تړلی دی ډیر وارخطا سوم ومي ویل سمه ده ژر د محاسبې اطاق ته ورغلم.

هلته د کمپیوټر کار خواته ورغلم کومه ورقه چي نرسي راکړې وه هغه مي ورکړل کمپیوټر کار تقریبا پینځه دقیقې په کمپیوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختــه وو او ويــې ويــل د زړه عمليــات پــه دوه لکــه افغــانۍ کيــږي او پسي- زياتــه يــې کــړل ستاسـو مـريض بايـد اتـه شـپې دلتـه بسـتر سي تر څـو ښـه سي ومـي ويـل شـپه پـه څـو ده ويـې ويـل شـپه پـه دوه نـيم زره افغـانۍ ده ومـي ويـل کـه يـو څـه ښـه پکښـي وکـړې ويې ويل کـه پيسـې نـه تحويلـوی او مـريض مـو نـه عمليـات کـوی نو مريض مو خارج کړی. حساب مي در کړی نور تلای سئ!

له ډيره قهره مي د مـخ رنـګ ورتـه واوښـت خـو څـه مـي کـړي وای دلته مي مـور پـر بسـتر پرتـه وه څـه مـي نسـوای ورتـه ويـلای خيـر راووتم او حيـران وم چـي څـه وکـړم زمـوږ کـورنۍ د غريبـي طبقـې څخــه وه پــلار مــي چوکيــدار وو او مــوږ خپلــه ګــوزاره پــه يــوه دوکان کـول چـي لـه نيکـه څخـه را پاتـه وو د هغـه دوکـان کرايـه د مياشـتي درې نـيم زره افغـانۍ وه او پـلار مـي پـه چوکيـدارۍ کـي درې زره افغانۍ اخيسـتلې پـه همدغـه پيسـو مـو کـور چـلاوه او نـه پوهيدم چي دومره پيسې زه له کومه کړم.

پـه دا وخـت کـي مـي پـلار پـه دروازه کـي راښـکاره سـو او ويـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل اتله زویه په مور دي څه سوي دي؟ خاطره زنګ راووهه چې پلاره یو ځل مهمند هسپتال ته ځان را ورسوه مور لږ ناجوړه ده او نور یې ټلیفون بند کړ ورته ومې ویل بابا پر مور د زړه حمله راغلې ده او ټوله قصه مې له سره تر پایه ورته وکړل.

پلار مې تر ډیر فکر کولو وروسته سر را پورته کړی او ویې ویل زویه بله چاره نلرو کاش هغه دوکان خرڅ کړو ومې ویل صحیح ده ویې ویل ته دي دلې مور ته پاته سه زه به د دوکان چاره ور وکړم ومي ویل سمه ده.

د مازدیگر پینځه بجې وې چې پیسې یې را ورسولې ورته ومې ویل دوکان دي خرڅ کړ ول هو دوکان مې په پینځه لکه افغانۍ خرڅ کړ د پیسو څخه مې دوه نیم لکه افغانۍ را واخیستلې او د محاسبې اطاق ته ورغلم. پیسې مې کمپیوټر کار ته ورکړلې.

کمپیوټر کار راته وویل! پر څلور بجې یې عملیات ورکوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومـي ویـل سـمه ده پـه ځـان نـه پوهیـدم چـي څـه وکـړم د خـدای (ج) څخه مي مور ته شفاء غوښتل.

سـبا مـو د تـاریخ اخـري امتحـان وو کتـاب مـي را واخیسـتی او ومـي ویـل تـر څـو چـي مـي د مـور عملیـات خلاصـیږي تـر هغـه وختـه خـدای دي وکـړي یـو شـی زده کـړم پـر یـو کـټ کښینسـتم پیـنځلس دقیقـې وروسـته یـو نرسـه پـه نیـولې سـاه راغلـه او ویـې ویـل دحسـنات پـه نـوم مـریض ستاسـو سره دی؟ ومـي ویـل هـو ویـې ویـل (O-) وینـي تـه عاجـل ضرورت دی ژر یـې د وینـي لـه بانک څخـه راوړه ومـي ویـل سـمه ده هلتـه چـي ولاړم هغـوی راتـه وویل هلته پیسې تحویل کړه.

ومي ویل ستاسـو پـه سـینو کـي زړه سـته کـه یـا هلتـه یـو انسـان د مـرګ سره لاس او ګریـوان دی او تاسـو د پیسـو پـه غـم کـي یاسـت؟ ویـې ویـل پـه نـورو شـیانو مـو سر نـه خلاصـیږي پیسـې تحویل کړه او وینه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زر افغانۍ یوه خلته وینه وه. پیسې مې تحویل کړلې او وینه مې وروړل څه وخت وروسته نرسه بیا را ووته او ویې ویل دوې خلتې وینه نوره راوړه ومې ویل دا ده یوه خلته مې راوړل بله بیا ولې غواړې؟

په وار خطایي او بنده، بنده ژبه یې وویل ه..ه...هغ....هغه پ... په غلطي کې د ډاکټر څخه د زړه یو رګ ووهل سو اوس وینه په ډېر شدت سره روانه ده.

د نرسي څخه مې مخ واړوی او د محاسبې اطاق ته ورغلم. دا چې ډېر وار خطا او په غصه وم له ډېره قهره مې دروازه و نه ټکول کمپیوټر کار د میز تر شا ناست وو او ټلیفون یې غوږ ته نیولی وو او په زوره یې خندل له ورایه معلومیدل چې د یوې ښځي سره بړغیږي کله چې زه ورغلم ټلیفون یې ډېر ژر له غوږ څخه لیري کړ او ویې ویل

ـــ د ادب او اخلاقو په نوم یو شی پیژنې که یا؟ سیده را روان یې دروازه ولي نه ټکوې بې ادبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل!

ــ يا نه يې پيژنم

کمپيوټر کار لـه ډيـري غصـې څخـه سـور او شـين واوښـتی او ويـې ويل

ــ ووځه بد اخلاقه!

دا چي زه هم ډير په غصه وم نو خوله مي پر را خلاصه کړل!

ــ د ځانه دي څه فرعون راتـه جـوړ کـړی هـر يـوه تـه چـي ورسـې يـا نمـرود وي يـا فرعـون وي د پيسـو شـکول خـو مـو داسي زده دي دا کـار بيـا ولي نسـئ کـولای د انسـان څخـه مـو حيـوان جـوړ کـړی دی او يـوازي پـه اختـه ياسـت چـي هغـه پاتـه پيسـې واخلـی که پاته سو پاته سـو او کـه نسـو پاتـه واياسـت وخـت او وعـده يـې پوره وه د پيسـو شـکول خـو مـي داسي زده دي کـاش چـي يـو څـه احتياط مو هم زده وای.

کمپيـوټر کـار چـي د غصـې څخـه سـور او شـين اوښـتی وو ويـې ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــ ووځه بد اخلاقه! ورته ومي ويل!

ــ بـد اخلاقـه تـه ماتـه وايـې کـاش چـي تاسـو خپلـه لـږ اخـلاق درلودای او بيا مو بل ته نصيحت کړی وای

ـــ کمپيـوټر کـار نـارې کړلـې! څـه شي غـواړې؟ لکـه مـچ پـه غـوږ کي مي را بوڼبږې. ورته ومي ويل!

ــ تاسو د پيسو له اخيسـتلو بـل کـوم کـار لـرئ پيسـې مـي پـر ميـز ورته کيښودلې او ومـي ويـل! بيـل وليکـه ده هـم پـه ډيـر قهـر سره پيسې واخيستې او بيل يې پر ميز کښيښودی.

ــ ويې ويل! ځه له مخ څخه مي چپ سه!

د پسخند پر ډوله مي ور غبرګه کړل!

ـــ تـه نـور بـيلان امـاده کـوه زه دربانـدي راځـم ده پـه درد راتـه وويل

ــ ژر ووځه!

وينـه مـي را واخيسـتل او نـرس تـه مـي ورکـړل تقريبـا دوه سـاعته وروسـته د عمليـات پـر سر زرغـون ګـروپ ولګيـدی زړه مـي ډيـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحاله سو تر هغه وخته مي په درس کي په هيڅ شي سر نه خلاصيدی د عمليات خانې دروازه خلاصه سول او زما زړه يعني زما مور يې د علميات خانې څخه را ويستل سپين توکر يې پر هوار کړی وو مور جانه مي پر تندي مچ کړل وروسته يې زما مور خپل اطاق ته يوړل زه ولاړم د پايواز په اطاق کي ورته منتظر سوم او خپل کتاب مي را واخيست د شپې تر يوې بجې پوري مي کتاب وکتی او وروسته بيده سولم.

سهار پر پينځه بجې راويښ سولم اودس او لمونځ مي وکړی وروسته مي يوه سيپاره د قرانکريم تلاوت وکړی او د الله (ج) له درباره مي خپلي مور ته د شفاء غوښتنه وکړل ډير خوشحاله سولم او خپله خور خاطره مي ورته را وغوښتل او ولاړم تر څو چي امتحان ورکړم.

د امتحان صحنې ته ورغلم استاد په عجيبه نظر راته وکتل او ويې ويل اتله څه سوي دي رنګ دي ولي داسي ژړ دی؟ ومي ويل استاده هسي- يو څه بې خوبه سوی يم امتحان چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي ورکړی سيده شفاء خانې ته ولاړم هلته بيا د پايوازانو په اطاق کي منتظر سوم لږ وخت نه وو تير سوی چي نرسه راغلل ويې ويل دغه دوا راوړه.

ولاړم تر څو دوا راوړم د صفا کار څخه مي پوښتنه وکړل! دوا خانه چيري ده؟ هغه را وښودل د ځان سره مي فکر وکړی چي راسه د يوې بلي دوا خانې څخه يې را واخله هغوی راته وويل چي ددې دوا مترادف لرو خو دا دوا نه لرو پر يو پينځو شپږو دوا خانو وګرځيدم هغه دوا نه وه نو د هغه دوا مترادف دوا مي را وخيستل کومه دوا چي مي په بازار کی را وخيستل دوه نيم سوه افغانۍ بيل يې سو دوا مي راوړل او نرسي ته مي ورکړل او زه د پايواز اطاق ته ولاړم تقريبا لس دقيقې وروسته نرسه راغله او وې ويل ډاکټر صاحب غوښتی يې.

را ولاړ سوم نرس ته مي وويل سمه ده درځم نرسه ولاړه او زه هم د ډاکټر پر خوا ور روان سولم دروازه مي ور وټکول د ها خوا څخه د راځه! بږغ وسو ور ننوتم ډاکټر خپل مخته پرتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چوکۍ تـه اشـاره وکـړل ويـې ويـل کښـينه! کښينستم ډاکټـر وويـل دغـه دوا چـي تـا راوړې ده هغـه دوا نـه ده ورتـه ومـي ويـل دوا خانـه ويـل همـدا دوا ده ويـې ويـل تـه کـومي دوا خـانې تـه ولاړې ورتـه ومـي ويـل قـدوسي دوا خـانې تـه ويـې ويـل ولي زمـوږ لـه دوا خانې څخـه نـه را واخيسـتل ورتـه ومـي ويـل هلتـه گرانـه وه ده ويـل ورسـه زمـوږ د دوا خـانې څخـه دوا واخلـه. ښـه مـي ورتـه وويـل ولاړم دوا مـي راوړل او ډاکټـر تـه مـي وسـپارل ډاکټـر راتـه ويـل دا نسـخه هـم راوړه! هغـه مـي هـم راوړل. ډيـر سـتړی سـوی وم ولاړم تر څو يـوه سـترگه خـوب وکـړم اطـاق تـه بـه رسـيدم چـي پـه جيـب کـي مـي ټليفـون وشرنگيـده عمـه مـي وه ويـل يـې زويـه مـور دي اوس خنگـه ده؟ ورتـه ومـي ويـل الحمدللـه اوس تـر پخـوا ښـه ده ويـې ويـل څـه شي تـه خـو بـه ضرورت نـه وي؟ ورتـه ومـي ويـل پيسـې پـوره دي هغـه دوکـان مـو خـرڅ کـړی ويـې ويـل هر څه ته چي ضرورت وي راته ووايه ورته ومي ويل سمه ده.

زه هم نور پرېوتلم ترڅو بيده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

نن مي د مورجـاني اتمـه وه پـه همـدې فكـر كـي اطـاق تـه روان وم اطـاق تـه لا نـه وم رسـيدلى چـي نـرسي را بږغ كـړل ول د ډاكتـر صـاحب پـه كـار يـې كلـه چـي پـه دروازه ور ننـوتم ډاكتـر صـاحب راته وويل دغه څلور رقمه سيروم راوړه .

لـه دوا خـانې څخـه مـي هغـه سـيرومان ورتـه راوړل او ډاكتـر تـه مي ورکړل.

ډاكتـر راتـه وويـل تقريبـاً دوې شـپې بعـده مـو مـريض خـارجوو ورته ومي ويل سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۲) ورځې وروسته

د پـايوازانو پـه اطـاق کـي ناسـت وم چـي نرسـه راغلـه وې ويـل ډاکټـر صـاحب غوښـتي يـې ومـي ويـل سـمه ده درځـم. ورغلـم ډاکټر راته وويل تاسو بايـد نـور خپـل حسـاب پـاک کـړی پـر بـدن مي يو ډول لړزه راغلل. ومي ويل سمه ده ډاکټر صاحب!

کمپيـوټر کـار تـه ورغلـم کمپيـوټر کـار راتـه وويـل سـتا مـور دلتـه لـس شـپې تيـري کـړي دي او شـپه پـه دوه نـيم زره افغـانۍ حسابوو ټوله حساب پينځويشت زره افغانۍ کيږي.

پـه جيـب کـي مـي وکتـل ټولـه لـس زره افغـانۍ وې ورتـه ومـي ويـل! نـوري بـه مـازديگر را ورسـوم پـه درد يـې راتـه وکتـل ويـې ويل دا هم واخلـه ټـولي پـر يـوه ځـای راوړه ورتـه ومـي ويـل سـمه ده را ووتم الهـام تـه مـي زنـگ ور ووهـه ورتـه ومـي ويـل شـل زره افغـانۍ درسره راوړه او مـوټر هـم راولـه تقريبـا د مـازديگر څلـور بجې وې چي پيسې يې را ورسولې.

د محاسـبې اطـاق تـه ورغلـم پيسـې مـي ورتـه کنبيښـودلې کمپيـوټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـار تقریبـا لـس دقیقـې پـه کمپیـوټر کـي اختـه وو او وروسـته یـې وویل تلای سئ!

مـور جانـه مـي د عاجـل اطـاق څخـه راویسـته او د مریضـانو د تـګ را تـګ پـر لاره مـي را تـا کـړه. مـوټر ولاړ وو الهـام ټولـه شیان سم کړي وه د موټر سیټ مو هوار کړ او پـه دواړو مـو مـور جانه په موټر کي پریستل او د کور پر خوا روان سولو.

کورتـه پـر لاره مـي د عمـه زوی صـابر زنـګ را ووهـه او د مـور جاني پوښتنه یې وکړل ورتـه ومـي ویـل مـور جانـه مو را خـارج کړی اوس کور ته پر لاره یو.

ویې ویل: زه به هم کـور تـه درسـم چـي ورسـیدلو مـور جانـه مـو را تـا کـړل. خـاطره مخکـي لـه مخکـي د مـور جـاني لپـاره ځـای سـم کړی وو. مور مي پر ځای سره سمه کړل.

لـس دقیقـې وروسـته دروازه وټکیـدل دروازه مـي ورخلاصـه کـړل صـابر وو د مـور خـوني تـه مـي بـوتلی. لـس دقیقـې ورسره کښېنسـتم! خـاطره اشـاره راتـه وکـړل ور ولاړ سـوم! راتـه ویـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويـل اتلـه د بـازار څخـه ترکـاري، غوښـه او يـو څـه روميـان راوړه لـه کـوره را ووتـم د مـازديگر اذانونـه شروع وه تـر نيمايـي لاري بـه تللـى وم چـي پـه جيـب کـي مـي ټليفـون وشرنگيـده ټليفـون مـي لـه جيبه راويستى ملگرى خالد مي وو.

تر سلام او ستړې مسې وروسته يې وويل:

ــــ ولي داسي ورک يـې؟ ورتـه ومـي ويـل پـر مـور جـاني مـي د زړه حمله راغلې وه په وارخطايي راته وويل:

ـ اوس څنگـه ده؟ ورتـه ومـي ويـل الحمدللـه اوس تـر پخـوا دغونـه ښـه ده ويـې ويـل شـکر! اللـه (ج) دي عاجلـه شـفاء ورکـړي ومـي ويل امين.

خالـد وويـل د امتحانـاتو نتـائج راوتـلي دي او د شـنبې پـه ورځ يـې غوښـتي يـو ورتـه ومـي ويـل سـمه ده چـي دا ځـل بـه مـي څـو نمـرې وړي وي ويـې ويـل يـا ان شـاءالله سـتا څخـه څـوک نسي- مخته کيدلاى له دې وروسته يې ټليفون قطع کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

وريځو خپل وزرونه د اسمان پر مخ غوړولي وه د تالاندي غورهارۍ سو د باران نرم څاڅکي د مځکي پر مخ اوريدل د بازار څخه مي سودا را واخيستل کورته راغلم سودا مي خور ته ورکړل دباندي را ووتم اودس مي وکړ او په خونه کي پر لمانځه ودريدم د لمانځه پر وخت مي د مور ځګيروي ته پام سو لکه چي ډير په تکليف وي لمونځ چي مي خلاص کړی د مور جاني پر تندي مي لاس ور کښيښود تبه يې وه او پر تندي يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله راغلې وه لاس مې د تندي څخه را ایسته کړی او پوښتنه مې ورڅخه وکړل مور جاني سر دي درد کوي؟ ویې ویل هو د صابر راته وویل ډاکټر د درد ګولي نه دي ورکړي؟ ورته ومې ویل ورکړي یې دي.وې ویل دوا یې ورکړه را ولاړ سوم او د مور جاني له دوا څخه مې ګولې را واخیستې او ور مې کړلې.

پینځلس دقیقې وروسته مې مور جانه د خوب څپو په خپلو ارامو غیږو کې واخیستل زه هم را ولاړ سولم تر څو بیده سم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د خور وار خطا ږغ مي تر غوږو سو سترگي مي خلاصي کړلې! نوري چيغي هم ورسره گډې سولې ژر ولاړ سوم دباندي را ووتم ټول پر مور جاني را ټول وه په وار خطايي مخته ورغلم ومي ليدل چي د مور جاني د سترگو سپين راوتلي دي تر خولې يې ځگان راځي او په ستوني کي يې خرهارى دى په وار خطايي مي الهام ته زنگ ور ووهه چي ژر يو ټيکسي- راوله په لس دقيقې کي يې ټيکسي- راوستل مور جانه مو ور پورته کى او د لوي مهمند روغتون پر خوا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولو هلته په رسیدلو سره یې مور جانه په تذکره کې پریستل او عاجل اطاق ته یې دننه کړه.

همدا د ژوند ستره هستي وه چې دننه یې کړل زه په ځان نه پوهېدم ومې ځغستل هلته د یوه اطاق دروازه خلاصه سول یو ځوان راووتي زه یې پښو ته وروغورځېدم او زاري مې ورته شروع کړلې د ځوان سترګي د اوښکو ډکې سولې.

یو لاس مې پر اوږه ولګېدي شاته مې وکتل یوه سپین سرې ښځه ولاړه وه ویې ویل زویه پورته سه زه ستا مور یم مور به دي الله (ج) جوړه کړي ته غم مه کوه نور یې له سترګو اوښکي په بهېدو سولې او ولاړه. زه همداسي لکه لېونی د عملیات خانې پر شاوخوا ګرځېدلم چې د عاجل اطاق دروازه خلاصه سوله یوه نرسه راووتل ویل یې چې ستا پر مور جاني بیا د زړه حمله راغلې ده له ډېري ویري مې د مخ رنګ و الوتی ومي ویل څه وکړم ویې ویل ډاکټر صاحب ته ورسئ.

په تیزی سره د ډاکټر خواته ورغلم ورته ومې ویل څه وکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر صاحب؟ ويې ويل تر دوو ورځو پورې يې موږ په سيرومانو او دواو ساتلاى سو تاسو يې سمدستي پاکستان ته ورسوئ ومي ويل سمه ده تر مانښامه پورې مي مور په هوش کې راغلل تر سترګو مي اوښکې راغلې ورغلم او تر څنګ يې کښيناستم د مور جاني تر سترګو مي هم اوښکې را رواني سولې ويې ويل زويه څنګه يې؟ ومي ويل ښه يم مور جاني اوس دې حالت څنګه دى ويې ويل اوس لږ څه ښه يم.

ومي ويل مور جاني سبا سهار دخيره روانيږو پاکستان ته.

ـ ويې ويل څه؟

ــ ومي ويل پاکستان ته ځو له سترګو يې اوښکې په بهيدو سولې مخ يې بلې خواته واړوى له ځان سره يې وويل کاش موږ داسې ډاکټران درلوداى چې بهر ته د تګ ضرورت نه واى.

همدلته مي د ځان سره پريکړه وکړل چې له ځانه به د زړه نامتو ډاکټر جوړوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مـي ډیـر درد کـوي د خپـل هیـواد حالـت مـي سـترګو تـه ودریدی له څه خبرو اتـرو وروسـته مـي مـور تـه وویـل مـور جـاني زه بـه تاتـه ډوډۍ راوړم. نـور ولاړ سـولم مـور تـه مـي وویـل مـور جاني ته استراحت وکـړه پـلار تـه مـي زنـګ ور ووهـه چـي خـاطره راولـه خـاطره يـې راوسـتل. خـاطره مـي مـور تـه کښـینول او خپلـه ولاړم تر څو مور ته ډوډۍ راوړم.

لاندي تا سـوم پـه بـازار کـي یـو ډول شـور ماشـور وو د اسـمان مـخ وریځـي نیـولی وو زه ولاړم مـور تــه مـي څـه پیـرني را واخیسـتل خپلـه مـي ډوډۍ خواتـه نـه کیـدل د خـاطره لپـاره مـي یـو څـه وریجـي او یـو څـه ډوډۍ را واخیسـتل راغلـم د هسـپتال پـه ځینـو کـي پورتـه سـوم د اطـاق دروازه مـي خلاصـه کـړل ډوډۍ مـي د خـاطره پـه لاس ورکـړل خـاطره تـه مـي وویـل اوس وختـي بیـده سي سـهار وختـي سـفر لـرو نـور زه هـم ولاړم د پـایوازانو پـه اطـاق کي بیده سولم تر څو سهار وختي را کښېنم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❊ ❊ ❊

د بــاران شــورهاری او د مرغــانو چغهــاری وو دبانــدي را ووتــم د گلانــو ســهارنی وږم پــه هــوا کــي خپــور وو لــوړ مــي وکتــل او فکــر مي کوی چي اسمان هــم زمـا پـر حالـت بانـدي ژاړي ددا هیـواد پـر حالــت بانــدي ژاړي ولاړم اودس، لمــونځ او تــلاوت مــي وکــړی پورتــه ســوم او د مــور جــاني اطــاق تــه ولاړم. مــور جانــه مــي لــه خوبه راپاځول.

خاطره ته مي وویـل چـي بیکونـه تیـار کـړي ولاړم لانـدي تـا سـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بازار کې ږغ ږوغ وو هلته په موټرانو پسې وګرځېدم د پاکستان تر بادره پوري مې موټر کرایه کړ بیکونه مې راواخیستل لاندې را تا سولو په موټر کې سپاره او د پاکستان پر لوري مو خپل سفر پیل کړ.

خاطره او مور شاته ناستې وې زه مخته ناست وم بیکونه په ډکۍ کې ایښي وه پر لاري موټر وان بحث کوی او د جنګو څخه یې سر ټکوی زما زړه بیا په یوه بله دنیا کې وو خپل د مور جاني ناجوړي مې سترګو ته ولاړه وه فکر مې کوی که یې چیري مصرف ډیر سو څه به کوم ځکه زما سره په جیب کې یو نیم لک افغانۍ پاته وې نوري ټولي پیسې راسره خلاصې سولې.

د موټر پر هنداره څک، څک باران اوریدی او موږ خپل مزل ته دوام ورکړی وو تقریبا دوه ساعته وروسته د پاکستان بادر ته ورسیدلو د موټره څخه کښته سولم او د بل موټروان څخه مې پوښتنه مي وکړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ اغا خان هسپتال ته مو په څو بیایې؟

ـ ویې ویل! په پینځه سوه کالداري!

ټوله موټر ته ور پورته سولو او د اغا خان هسپتال پر لوري مو موټر روان کړی.

هلته چې ورسیدلو زما مور جانه یې سیده عاجل اطاق ته نیستل د همدې ورځي ماښام ته یې زما مور راویستل فکر مي کوی چې پیسې به څو سي؟ نرسي نسخه په لاس کي راته ونیول راته وې ویل! دغه دوا راوړه.

لاندي تا سوم په نسخه کي فقط دوې لیکي خط لیکلی وو دواخانې ته ور ننوتلم او نسخه مي ورته ونیول فقط دوه پاکټه ګولۍ یې راکړلې ومي ویل هغه نور؟ ول نوره دوا نسته او نه هم مور چاته اضافه دوا ورکوو.

له ډیري خوشحالۍ څخه ما ویل چي وزرونه وکړم او مور ته ورسم او زیری پر وکړم دوا مي راو اخیستل را ووتلم او اغا خان هسپتال ته ور وختلم دوا مي نرسي ته ورکړل را تا سوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرسه بیا راغلل ویې ویل د محاسبې اطاق ته ورسه او حساب تادیه کړه.

زړه مې ډېر لړزیدی او د محاسبې اطاق ته ورغلم کمپیوټر کار په کمپیوټر کې اخته سو . وې ویل! ستاسو د مریض نوم څه دي؟ ومې ویل حسنات پسي- زیاته مې کړل ښاغلیه! موږ په ډیره غریبه طبقه کې یو زه خپله متعلم او پلار مې چوکیدار دی. پلار مې د ټوله کورنۍ سرپرستي کوو. که لږ ښه راسره وکړې.

ویې ویل ورسئ مخامخ شعبې ته ورسئ مخامخ شعبې ته چې ورغلم هلته یو چاغ سړی ناست وو دریشي- یې پر تن وه سره نیکټایي یې تړلې وه سلام مې ورته ووایه عینکي یې له سترگو څخه ایسته کړلې او پورته یې راته وکتل ولاړ سو سترې مسې یې راسره وکړل وې ویل کښېنئ! کښېنستم.

ورته ومې ویل هلته د محاسبې په اطاق کې یې راته وویل چې مخامخ شعبې ته ورسه څو بیلابیلي پوښتني یې وکړلې ویل یې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـوم دي څـه دی؟ ومـي ويـل نـوم مـي اتـل دی ول کـورنۍ وضـعه مو څنگه ده؟ ما ويل په ډيـره غريبـه طبقـه کـي يـو ويـې ويـل دغـه ستاسـو د عمليـاتو پيسـې يـو لـک او شـل زره افغـانۍ سـوي دي خـو ستاسـو غربـت پـه کتلـو بـه ستاسـو څخـه اتيـا زره افغـانۍ واخلو.

ډيـر خوشـحاله سـوم ومـي ويـل ډيـره مننـه ورغلـم پيسـې مـي لـه جيبـه څخـه ورتـه را وکښـلې او ور مـي کړلـې کمپيـوټر کـار پـه کمپيوټر کـي اختـه سـو! د کمپيـوټر کـار سـترگو تـه چـي مـي وکتـل نـو د خپـل هيـواد هغـه کمپيـوټر کـار را پـه يـاد سـو چـي پـه لـوی مهمند هسپتال کي اختـه وو. او د هغـه رويـه مـي پـه يـاد سـول. يـو اه! مـي د ځـان سره وکـېښ! ده تـه وگـوره دغـه کمپيـوټر کـار څومره با تربيه او بـا ادبـه دی او هغـه بـل کمپيـوټر کـار څـومره بـې تربيـه او بـې ادبـه وو لـه ځـان سره مـي فکـر وکـړی زمـوږ مشرـان چي د سياست نـاري وهـي او تـر ټولـو غـټ دښـمن پاکسـتان بـولي صحيح ده دښمن بـه مـو وي خـو دلتـه د دښـمنۍ مسـئله يـوې خـوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته مګر هر فرد ولي پاکستان ته روان دی؟ ولي د تداوي لپاره پاکستان ته ځي؟ ایا په موږ کي دومره زور او طاقت نسته چي یو نامتو ډاکټر ولرو؟

تر زړه مي ویني ښخیدلي په همدا خیالو کي وم چي کمپیوټر کار بړغ وکړی ورقه مي واخیستل را ووتلم.

د مور اطاق ته ورغلم او ورته ومي ویل مور جاني اوس څنګه یې؟ ویې ویل اوس ښه یمه تر پخوا ډیره ښه یم شکر الحمدلله له دې دوا سره مي ډیر فرق وکړی نرسه مخي ته راته ودریدل ویې ویل ډاکټر صاحب غوښتي یاست ولاړ سوم له اطاق څخه را ووتم نرسه تر مخه او زه د شا په پسې وم نرسه د یو اطاق مخي ته ودریدل ویې ویل دغه د ډاکټر صاحب اطاق دی ومي ویل صحیح ده مننه.

دروازه مي ټک، ټک کړل د هغې خوا څخه د مهرباني بړغ وسو او ور ننوتم تقریبا یو د پوخ عمر سړی، کوچنۍ عینکي یې پر سترګو، ډبل بریتونه او غټه بږیره یې وه پر یوه اوږده چوکۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي ناست وو ویې ویل مهرباني وکړی کښېنئ!

ـ ومي ویل مننه! کښېنستم.

ویې ویـل ستاسـو مـریض بـه ان شـاءالله تـر دوو ورځـو پـوري رک روغ سي نور یې خـارجولای سئ ومـي ویـل مننـه کـوم ویـې ویـل نـور کـوم خـدمت درتـه وکـړو؟ ومـي ویـل مننـه، خیـر یوسـی، اللـه (ج) دي خیـر در کـړي را ووتـم لـه سـترګو مـي اوښـکي پـه بهیـدو سـوې لـه ځـان سره مـي فکـر وکـړی کـاش زمـوږ د وطـن ډاکټـران هم همدا ډول وای.

تـر هسـپتال لانـدي را تـا سـوم ډیـري ګاډیـاني ولاړي وي یـو څـه میـوه او وریجـي مـي را واخیسـتي بیرتـه لـوړ وخـتم د مـور جـاني د اطــاق دروازه مــي خلاصــه کــړل ډوډی، وریجــي او میــوه مــي خـاطره تـه ور کـړل زه ولاړم د پـایوازانو پـه اطـاق کـي منتظـر سـوم او پـه هغـه اطـاق کـي پریـوتم سـترګي مـي د چـت پـه پنکـه کـي ګنډلي وې همداسي مي سترګي سره ورغلي وې.

د خوبونو پـه دنیـا کـي وینـم چـي یـو کښـتي پـه سـمندر کـي روانـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي ناڅاپه سمندر توپاني سي او کښتي غرقېدو ته نږدې سي یو سپین ږیري نوراني سړی راسي کښتي له غرقېدو وژغوري و راته ووایی زویه ته کولای سې په تعلیم سره خپله کورني وژغورې له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعلیم لمن مه پرېږده.

سترګي مي خلاصي کړلې د شپې څلور بجې وې ولاړ سوم اودس او لمونځ مي وکړی او همدا ډول تلاوت مي وکړی لاندي تا سوم د مور جاني اطاق ته ورغلم هغوی مي هم لمانځه ته را پاڅول ورته ومي ویل مور جاني که ستا اجازه وي زه به لږ په بازار کي وګرځم که مي یو شی خوښ سو را به یې نیسم ماښام ته د سفر امادګي ونیسئ روانیږو.

ویې ویل سمه ده اتله زویه خدای دي خیر در کړي لاندي راتا سوم په بازار کي وګرځیدم غرمه یو مسجد ته ورغلم لمونځ مي وکړی تر مازدیګره پوري ګرځیدم او مازدیګر بیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسپتال ته راغلم هلته مي بیکونه او شیان سره تیار کړل تر هسپتال را تا سولم او یو موټر مي تر هډې پورې کرایه کړی پکښې سپاره سولو او روان سولو.

د یوې خواد مور جاني په تداوي باندي ډیر خوشحاله وم او د بلي خوا د ماښام خوب ته ډیر اندېښمن وم موټر مو د ویش په طرف روان کړ هډې ته چي ورسیدلو د موټرانو ګڼه، ګوڼه وه هلته را تا سولو یو موټروان راته وویل کندهار ته ځئ؟ ومي ویل هو ویې ویل راځئ څه ته ګورئ؟ موټر ته ور پورته سولو بیکونه مو ډکۍ ته پورته کړل او د کندهار پر خوا روان سولو.

ټلیفون مي په جیب کي وشرنګیدی پلار جان مي وو ویې ویل د مور مریضي- دي څنګه ده؟ ومي ویل اوس الحمدلله ډیره ښه ده دادی اوس کندهار ته در روان یو د حیرانتیا په بڼغ یې وویل څه! کندهار ته را روان یاست؟ ومي ویل هو پلار جانه ویې ویل هلته په لوی مهمند کي یې لا اته شپې بستر کړې وه دلته خو یې حد اقل باید یو لس شپې بستر کړې وای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل نه پلار جانه! دوا يې هم ډېري لږ راکړله او تر لوي مهمند دلته مصرف هم ډير کم وسو.

ډير خوشحاله سو او ويې ويل اوس يې مريضي ـ څنگه ده؟

ومي ويل اوس الحمدلله ډيره ښه ده له څه خبرو اترو وروسته موخداى پاماني سره وکړه او ټليفون يې بند کړ .

موټروان په موټر کي يوه سندره لگولې وه او موټر د کندهار پر لور روان وو.

کندهار ته ورسيدلو له موټره تا سولو او يو بل ټيکسي ـ ته مو لاس ورکړى. ټيکسي ـ ته ور وختلو او د خپل کور ادرس مو په لاس ورکړى کور ته ورسيدلو.

خاطره ژر ولاړل د مور جاني ځاى يې ور سم کړى او مور جانه مو پر خپل ځاى پريستل له ځان سره مي حساب وکړى فقط څلويښت زره را پاته وې او په هغه کي لس زره د کور د کرايې وې او لس زره د کور مصرف غوښتې او شل زره تقريباً په پورو کي سره تللې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسې مې سره را بیلې کړلي او فکر مې وکړی چې نور به زه څه ډول د کور مصارف مختته یوسم؟ هیڅ لار په نظر نه راتلل بیله دا چې زه باید ځان ته یو کار پیدا کړم تر کور دبانـدي راووتم او پر لاره روان وم چې په جیب کې مې ټلیفون وشرنګیدی را پورته مي کړی خالد وو.

د سلام او جوړ پخیر وروسته یې د مور جاني پوښتنه وکړل او ویې ویل مور جانه دي اوس څنګه ده؟ ومې ویل اوس الحمدلله ډیره ښه ده ویې ویل څه شکر دی او د مکتب نتائج هم را وتلي دي دا ځل دي بیا اول نمرګي نیولې ده هیڅ باور مي نه راتلی ومي ویل دا ځلي مې اول نمرګي ونیول؟ دا ځل خو زه په ډیرو مشکلاتو کي وم.

ویې ویل باور وکړه اتله! ورته ومي ویل ډیره مننه! ویې ویل سږ کال خو دولسم ته هم کامیابه سوی یې ومي ویل هو څنګه به وکړم؟ په ټلیفون کي مو څه نوري خبري هم سره وکړلې او نور مو ټلیفون بند کړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیرته د کور خواته را وګرځېدم پر لاره مې فکر وکړی باید یو کار ځان ته پیدا کړم تر څو د کور او مکتب مصارف پر مخ یوسم دا چې پر کال زموږ کانکور هم وو باید د کانکور امادګي مې هم شروع کړې وای.

هیڅ نه پوهیدم چې څه وکړم؟ اخري فیصله مې دا وکړل چې د جمعې په ورځ به روزانه کوم تر څو د راتلونکي هفتې پیسې د ځان سره برابري کړم همدا اراده مې له ځان سره پخه کړل.

زموږ په صنف کې انجوني هم راسره ګډې وې د صنف اول نمره به عموما زه وم او دوهم نمره به عموما یوه انجلۍ وه چې نوم یې هیله وه. له ډېري شتمني کورنۍ څخه وه. له پیسو څخه مې درې زره افغانۍ را جلا کړلې او له ځان سره مې وویل چې سبا کانکور امادګي هم شروع کوم سبا پر اووه بجې باندې روان سولم او د مکتب کتابونه مې هم واخیستل او ولاړم د کانکور په امادګي کې مې داخله وکړل.

ژوند همداسې پر مخ روان وو د جمعې په ورځ به مې روزانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کول، په مکتب کي مي هم درس وايه او په سنټر کي مي د کانکور امادگي هم ويل.

يوه ورځ د جمعې په ورځ پر چوک د نورو مزدورانو سره ولاړ يم يو نوې لکسل را کاته سول او ودريده زه هغه بغل ته ولاړ وم په ټولو مزدورانو کي يې ماته اشاره وکړل ول ځوانه راسه ورغلم ومي ويل څه شی دی؟ ويې ويل په کور کي لږ کار دی کولای يې سې؟ ومي ويل ولي يې نسم کولای حتمن يې کوم ويې ويل موټر ته را وخيږه.

موټر ته ور وختم موټر يې روان کړی کورته چيورسېدو ويې ويل دغه شل گونی وريجي او پينځه خلويښت گونی غنم دي نن سهار را ورسيدل دا به په دا پسخانه کي سره ځای پر ځای کړې ومي ويل سمه ده پر دواړو سترگو!

ماځيگر آذانونه شروع سول ما هم نور د کار کالي اليش کړل او په گډوه مي اودس تازه کړ هغه سړی راغلي کار يې وکتي نور يې جيب ته لاس کړ تر څو پيسې راکړي په دا وخت کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي یو ږغ واوریـدی چـي مـخ مـي ور واړوی هغـه هیلـه وه زمـوږ د صنف دوهم نمره دواړه لـه ډیـري حیرانتیـا څخـه هـک پـک سـولو پـدې وخـت کـي هـیلي خپـل پـلار تـه وویـل پـلاره! دی دلتـه څـه کوي ؟ پـلار یـې وویـل ولي لـوري دی خـو مـزدور دی. هـیلي پـلار ته وکتـل پـلاره دی مـزور نـه دی زمـوږ د صـنف اول نمـره دي پـلار یـې پـه ډیـري حیرانتیـا ماتـه وکتـل زویـه ریښـتیا! تـا ماتـه وختـي ولي نه ویـل! لـه څـه پوښـتونو وروسـته یـې راتـه وویـل زویـه ددې وروسته به ته روزانه نه کوې ومي ویل!

ـ خو پدې سره زموږ ژوند روان دي!

ــ وې ویـل! لـه دې وروسـته هـره میاشـت راځـه زه شـپږ شـپږ زره افغاني درکوم تر هغـو چـي سـتا مکتـب خلاصـیږي مصرـف دي زمـا پر غاړه دي.

ژوند همـداسي تیریـدی او د دغـه کـال تـر پایـه بـه ورتلـم او پیسـې به مي ورڅخه اخیسـتې خـو ډیـر بـه شرمیـدلم د کـانکور امـادگي بـه مي تر نیمایي پـوري رسـیدلې وه چـي یـو ځـلي بیـا مـي پـر مـو د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمله راغلل دا ځل مي بیا پاکستان ته بوتلل نور لار او گودر را څخه ورک وه حیران وم څه وکړم ژوند پر دا ډول مخته نه تلی. د هیلي پلار مي په ځان نه کړی خبر او بیرته مي روزانې ته مخه کړل ددغه کال تر پایه پوري نور د هیلي پلار ته نه ور تللم هیلي څو ځلي راته وویل اتله ولي زما پلار ته نه ورځې؟ که شرمیږې زه به پیسې ورڅخه را اخلم او در کوم به یې ورته ومي ویل نه هیلي نور زه هم ځوان یم باید پخپل موټ پیسې وگټم او خپل ژوند خپله مخته بوځم تر ابده پوري خو به ستا د پلار څخه پیسې نه اخلم.

په دا خبره سره به هیله ډیره خوابدې سوله تقریبا یوه هفته وروسته ټلیفون ته زنگ راغلی چي اوکي مي کړی نابلده سړی وو ویې ویل زه د هیلي پلار یم څنگه یاست ښه یاست؟ خبري مي ورسره وکړلې ویې ویل د جمعې ورځي ته راسه پکار مي یې ومي ویل سمه ده.

د جمعې ورځ وه ور روان سولم او ورغلم هلته چي ورسیدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازه مـي ټـک، ټـک کـړل دروازه هـیلي خلاصـه کـړل زه ورغلـم پـلار يـې پـه برنـډه کـي ناسـت وو راتـه وې ویـل راځـه راځـه اتلـه زویه دلته زمـا بغـل تـه کښـینه ورغلـم او بغـل تـه يـې کښینسـتم تـر سـلام او روغبـړ وروسـته يـې وویـل دا څـو میاشـتي ولي پـه پیسـو پسي۔ نـه راغلـې؟ ومـي ویـل بابـا زه هـم نـور ځـوان یـم بایـد خپلـه کار وکړم تر ابده خو بـه سـتا څخـه پیسـې نـه اخلـم ویـې ویـل ښـه نـو بیـا بـه يـو بـل چـم وکـړو زمـا يـو ملگـری دی د هغـه زوی تـه درس وایـه د میاشـتي اتـه اتـه زره افغـانۍ درکـوي هغـه تـه درس وایـه. ډیـر خوشـحاله سولم فکـر مـي وکـړی لکـه وزري چـي مـي وکړلـې غوښـتل مـي دا زیـری ژر پـر مـور جـاني او پـلار جـان باندي وکـړم لـه څـه خبرو وروسـته مـي خـدای پـه امـاني ورڅخـه واخیسـتل او را ووتلـم ولاړم او دا زیـری مـي پـر مـور جـاني او پلار جان باندي وکړی.

دوې ورځـې وروسـته د هـیلي پـلار زنـگ را ووهـه او ویـې ویـل اتلـه زویـه هغـه نفـر زنـگ را وهلـی وو! ویـل يـې دا اسـتاد را

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفي کړه ومي ویل کور یې چیري دی؟ زه به خپله ورسم ویې ویل غرمه دواړه ورځو ومي ویل سمه ده.

د غرمې شا و خوا وه چې د هیلي کورته ورغلم پلار جان یې په موټر کې کښېنولم او دواړه د هغه نفر کور ته روان سولو هلته د شاګردانو د پلاره سره کښېنستلو. خپل زامن یې راته معرفي کړل یو ایمل وو او بل یاسر وو تر څه خبرو اترو وروسته مو اته زره افغانۍ ورته وویلې.

هغه نفر وویل ستا غریب وضعیت په کتو سره زه تاته اته زره نه بلکي لس زره افغانۍ درکوم ډیر خوشحاله وم. ژوند همداسي پر مخ تلی د کانکور امادګي هم خلاصه سول او د کانکور امتحان مي ورکړ طب پوهنځي ته کامیابه سوی وم.

زما اول انتخاب د کابل طب وو دوهم انتخاب مي د کندهار طب وو همداسي مخته ډیر خوشحاله وم او ژوند مخ پر ښه کیدو وو د طب پوهنځي د دوهم کال څخه فارغه کیدلم چي الهام هم د کانکور امتحان ورکړی د کانکور په نتائجو کي هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو.

ایمل او خالد ته مي همداسي درسونه ویل. زما دطب پوهنځي اخري سمیستر پر خلاصیدو وو یوه ورځ د ایمل پلار راته وویل زویه غواړې چي د تخصص لپاره ترکیې ته په بورس کي ولاړ سې؟ ومي ویل ولي نه ځم ویې ویل سمه ده د تخصص امتحان به ورکړې نور کار خلاصیږي ډیر خوشحاله سوم ومي ویل سمه ده. امتحان مي ورکړ.

درې ورځي وروسته یې زنګ را ووهی ویې ویل پاسپورټ، ویزه او نور شیان دي سره برابر کړه کامیابه سوي یې په راتلونکې هفته کي دي سفر دی ډیر خوشحاله سوم.

دوې ورځي تیري سوې چي پر یوه نامعلومه شمیره زنګ راغلی ټلیفون چي مي پورته کړی د هیلي پلار وو ویې ویل!

ـ زویه یو ځل راسه پکار مي یې ومي ویل

ــ سمه ده! ورغلم ویې ویل زویه ماشاء الله دادی نور ډاکټر سولې مور دي په مرکه راواستوه. ډیر وشرمېدم. ومي ویل! هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنگه چي ستاسو خوښه وي.

ماښام چي کورته راغلم د مور جاني سره مي دا خبره شريکه کړل په سبا مي مور جانه ورغلل او د هيلي دستمال يې راوړی په کور کي دوې خوشحالۍ سره يو ځای سوې دوې ورځي وروسته د تخصص لپاره ترکيې ته روانيدم او په نن ماښام يې د هيلي دستمال راوړی.

له خدايه ډير راضي وم او ژوند په ډير ښه ډول مخته روان وو الهام هم طب پوهنځي ته کامیابه سوی وو د پلار جان يوه، يوه خبره مي را يادیدل د خوشحالۍ په خوند هغه وخت پوهيږې چي غم دربانـدي تير سوی وي او سختۍ دربانـدي تيري سوي وي.

له څلور کالو تخصص څخه وروسته زه خپل وطن ته راغلم لومړی مي د خپل پلار جان او مور جاني لاسونه ور مچ کړل دوې ورځي مي په کور کي استراحت وکړ او نور لوی مهمند ته ولاړم او په لوی مهمند کي د يو نامتو ډاکټر په صفت د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جراحۍ متخصص وظیفه راکړل.

میاشتنی معاش مي یو لک افغانۍ او په هره عملیات کي نیمی پیسې زما او نیمی پیسې د هسپتال وې ژوند په ډیر ښه ډول پر مخ روان و. یو کال وروسته زما او د هیلي واده وسو او نور د تل لپاره خوشحالیانو موږ ته مخه کړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

یوه ورځ روغتون ته ننوتلم یوې بوډۍ مي تر پښو لاسونه راوګرزول وې ویل زویه غریبه یم کومک راسره وکړه! موږ غریبان یو! تر لاس مي ونیول راپورته مي کړل سترګو ته مي یې چي وکتل یو ډېره زړه لړزه ونکې صحنه مي سترګو ته ودرېدل هغه ورځ په کوم کي چي زما پر مور د زړه حمله راغلې وه زه لکه لېونی یوې او بلي خواته به مي ځغستل هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا به چې ماته وکتل نو تر سترګو به یې اوښکې تللې هیڅوک هم نه وه چې ماته دلاسایی راکړي یوازې همدا سپین سرې وه چې ماته یې دلاسایی راکړل ومې ویل موري پورته سه! څه مشکل دي راته ووایه په ژړا یې راته وویل زویه کوچنۍ لور مي مریضه ده د زړه عملیات غواړي خو زه د دومره پیسو وس نه لرمه! هر چاته ورغلمه خو هیچا هم زما خبرو ته غوږ ونه نیوي زویه یو ځلي هغه کمپیوټر کار ته ورغلمه خواست او زارۍ مي ورته وکړلې خو هغه ډیري بدي خبري راته وکړلې! او په ټېلو ټېلو یې د هغه ځایه څخه راوایستلم زویه خدای ته مي امید دي تاته مي امید دي یو لاره راوښوه تر څو زما د زړه ټوټه جوړه سي د بوډۍ خبرو زه یو ډېر لیري وخت ته ودرولم هغه وخت په کوم کې چې زما د زړه پر ټوټې د زړه حمله راغلې وه او زما سره پیسې نه وې د بوډۍ په بڼغ را په خود

(c) ketabton.com: The Digital Library

سولم راته ويې ويل زويه ته ژاړې! بوډۍ مي تر لاس ونيول راپورته مي کړل ورته ومي ويل موري راځه زما سره!

د مدير د اطاق خواته ور روان سولم او دروازه مي ټک ټک کړل له هغې خوا د مهرباني راځۍ! بږغ وسو دروازه مي خلاصه کړل مدير عينکي پر سترګو کړي وې او يو مجله يې کتل د مجله څخه يې سترګي راپورته کړلې وې ويل اُو ډاکټر صاحب تاسي! راولاړ سو او ټينګ يې په غېږ کي ونيولم پر ملا يې ټپ راکړ وې ويل راځه کښېنه! ولي ولاړ يې! په دې وخت کي بوډۍ هم اطاق ته راننوتل ورته ومي ويل راځه موري کښېنه بوډۍ کښېنستل مدير ته مي وويل ته يو کار وکړه نور د کمپيوټر کار له اخلاقو تر پزي راغلي يم يا دي نور اخلاق سم کړي يا دي استعفا ورکړي مدير راته وويل زه به يې راوغواړم ته يوڅو خبري ورته وکړه که نسو اصلاح نور د کاره جواب دي. ومي ويل صحيح دي ټيليفون يې راپورته کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمپيوټر کار ته يې زنګ ور ووهلي او ورته وې ويل ژر زما اداري ته راسه دوه دقيقه بعد دروزه وټکېدل مدير د راځئ ږغ پر وکړ دروازه خلاصه سول کمپيوټر کار رانوتي مدير ورته وويل کښېنئ! کمپيوټر کار چي بوډي ته وکتل نو د مخ رنګ يې ژړ سو مخ مي ور واړوي ورته ومي ويل:

ـ ښه محترمه دا پېژني! ده په ترتړي ژبه وويل ه...ه.....ه...هو دا...دا يواري درمخه زما دفتر ته راغلې وه ويل يې پيسې را لږ کړه!

ـ په تمسخر مي وويل جنابه! نو تا څه ورته وويل!

ـ وې ويل م.....م.....ما ورته وويل چي ووځه!

په درد مي ورته ووی د پايوزانو سره سړی داسي کوي سترګي يې کښته واچولې ورته ومي ويل نن دي دداسي کارو اخيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ وه که بله ورځ ماته دداسي شکایت خبر راغلي نو نور د کاره جواب یې! وې ویل سمه ده ښاغلې!

ومي وی نور تلی سې دی ولاړ سو په جیب کي مي لاس ننیستي پیسې مي را وکښلې او بوډي ته مي ورکړلې نور د مدیر له اطاقه راووتم او خپل د کور پر خوا روان سوم فکر مي ډېر خراب و.کور ته چي ورسېدم دروازه مي وټکول. دروازه الهام خلاصه کړل کور ته ورننوتم خپلي خوني ته ولاړم لږ وخت وروسته دروازه خلاصه سوله د هیلي ږغ مي واورېدي ویل یې پورته سه شیدې مي درته راوړې را پورته سوم دې ګیلاس راکړ وې ویل یو خو ته هم هر وخت په فکر کي یی نن دي بیا په چشي طبیعت خراب دي ومي ویل هره ورځ له غریبانو سره مخ کېږم زړه مي ډېر درد پر کوي خو څه وکړم هسپتال زما نه دي چي مفت یې عملیات وکړم نه پوهېږم څه وکړمه بیخي لار را څخه ورکه ده. هیلي راته وکتل او وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل ولي يو خيريه بنسټ نه جوړوې سترگي مي ورپورته کړلې ومي ويل واه څونده ښايسته فکر!

په سبا مي د ځينو خلگو په مشوره سره يو ځاي مځکه رانيول او د اتل خيريه بنسټ په نامه مي يو خيريه بنسټ جوړ کړ او د خلگو خدمت ته مي وړاندي کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

***

او بالاخره هغه خوب مي یاد ته راغلي کوم چي له نن څخه دولس کاله مخکي ما لیدلی وو هغه خوب په کوم کي چي یو سپین بږري سړی راسي راته ووایی زویه ته کولای سې په تعلیم سره خپله کورني وژغوري له ځانه داسي څوک جوړ کړه چي خدمت وکړي نه داسي څوک چي د وطن غوښي وخوري. پر تاسو به ډېر سخت حالات راسي خو د تعلیم لمن مه پرېږده. او بالاخره د تعلیم په واسطه دادي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ کورني له کم حالت څخه کم حالت ته راورسېدل.

غوښتل مي چي خپل هيواد ته خدمت وکړم او دا مي يوازنۍ هيله ده

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاداښت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

يادابنت

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

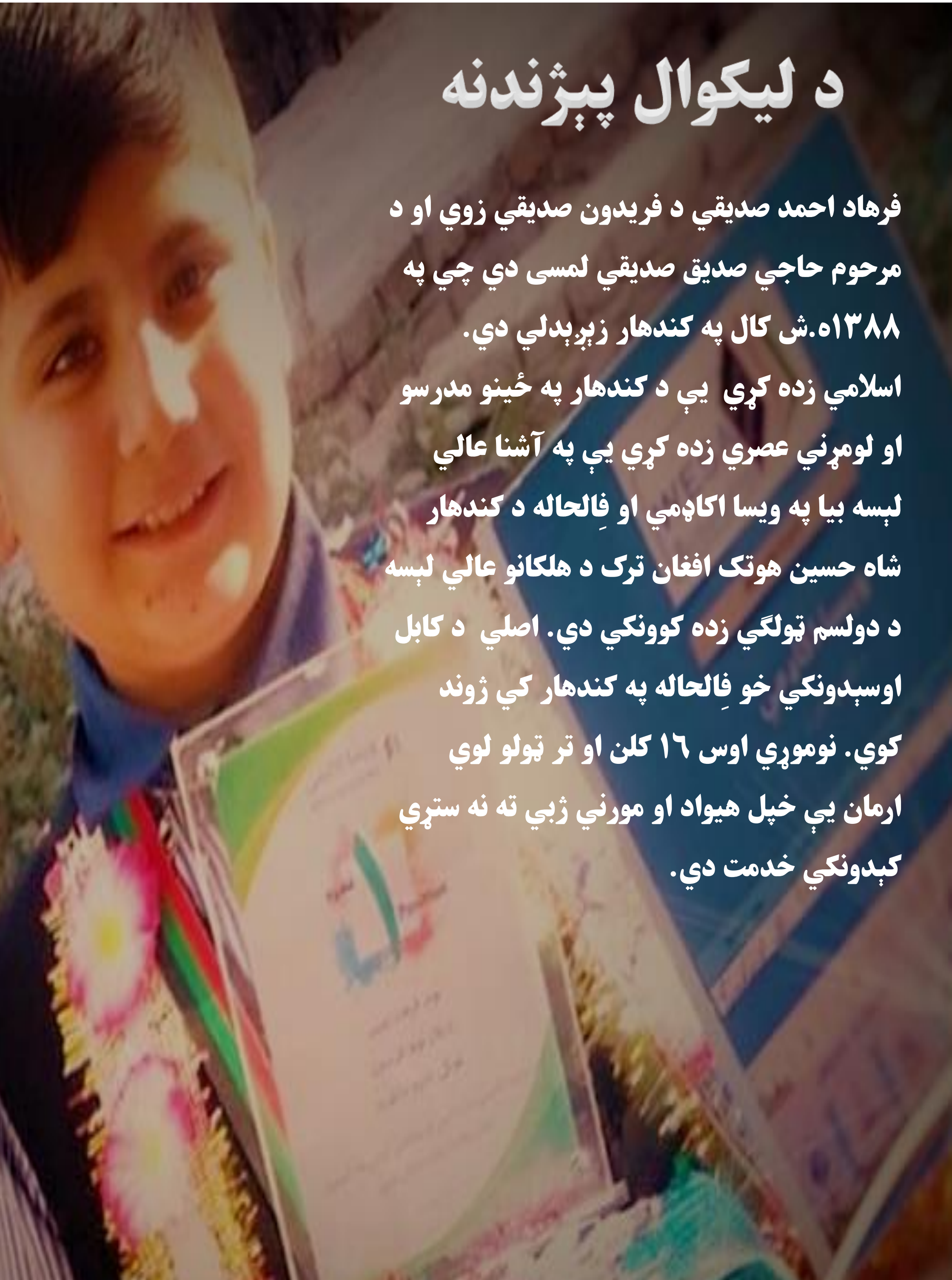

د ليکوال پېژندنه

فرهاد احمد صديقي د فريدون صديقي زوي او د مرحوم حاجي صديق صديقي لمسی دي چې په ۱۳۸۸ه.ش کال په کندهار زېږېدلي دي.
اسلامي زده کړې يې د کندهار په ځينو مدرسو او لومړني عصري زده کړې يې په آشنا عالي لېسه بيا په ويسا اکاډمي او فِالحاله د کندهار شاه حسين هوتک افغان ترک د هلکانو عالي لېسه د دولسم ټولګي زده کوونکي دي. اصلي د کابل اوسېدونکي خو فِالحاله په کندهار کې ژوند کوي. نومورې اوس ۱٦ کلن او تر ټولو لوی ارمان يې خپل هيواد او مورني ژبې ته نه ستړې کېدونکې خدمت دي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library